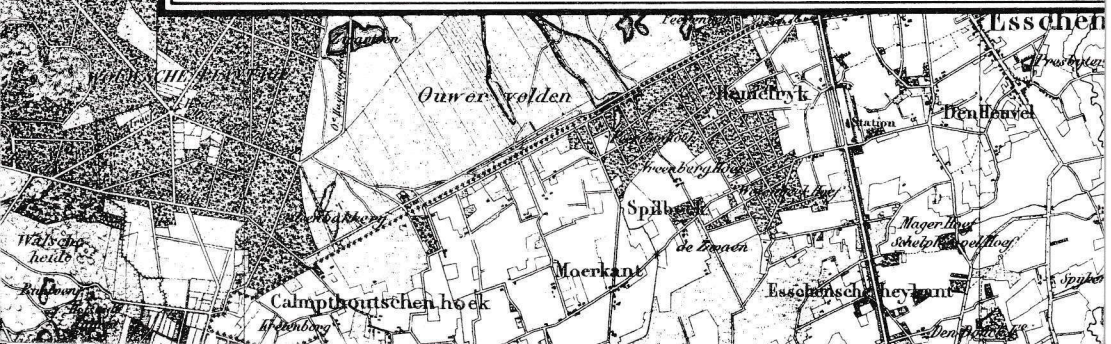

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

3/4-'98

De Wouwse Lambertusschool

Inleiding

In het boek 'Ter ontspanning en tot vermaak. Wouwse verenigingen in de 20ste eeuw', wijdde ik een hoofdstuk aan het Wouwse onderwijs. Een specifiek facet uit dat onderwijs, de Wouwse Lambertusschool krijgt in dit nummer nadere aandacht. Toch is de inleiding van het hoofdstuk 'Onderwijs' uitermate bruikbaar om ook een inleiding op dit 'Lambertusnummer' te schrijven. Vandaar het volgende citaat uit het in 1997 verschenen boek. „Voor het opvoeden van kinderen kunnen ouders geen diploma halen. Toch is en blijft het één van de moeilijkste facetten van ons leven. Gelukkig dat ouders al vanouds professionele hulp bij hun opvoedingstaken kregen. Het onderwijs is al lang een algemeen goed. Kinderen zijn zelfs verplicht om naar school te gaan. Dat is nu wel even anders dan in het begin van deze eeuw, toen in de zomermaanden de klassen in de Wouwse scholen akelig leeg bleven. Alle handen waren op het land nodig, ook die van de kinderen. Dat duurde zelfs tot na de Tweede Wereldoorlog, want toen werd aan de kinderen van boeren in de gemeente nog ontheffing gegeven van de leerplicht tijdens de oogstmaanden.

Scholen waren er natuurlijk wel; dat waren in eerste instantie altijd openbare scholen. Maar al aan het eind van de vorige eeuw begonnen vooral de religieuzen met katholieke scholen. In Heerle en Wouw waren het de zusters die een meisjesschool begonnen. Daarmee kwam in die dorpen een eind aan het gemengd onderwijs.

Voor de kleuter was minder aandacht. Er bestonden wel 'bewaarscholen' en, het woord zegt het al, daar werd alleen maar op de kinderen gepast en de zusters of juffen lieten de kleuters 'nuttige' dingen doen, zoals lapjes pluizen. Die scholen stonden in de volksmond bekend onder de naam 'de kakschool'.

Voor nog jongere kinderen was er geen opvang, die bleven in die tijd gewoon thuis, want vrouwen die buitenshuis gingen werken, moesten in de eerste helft van deze eeuw met een kaarsje gezocht worden. Meestal was

er een vrij groot gezin waar voor gezorgd moest worden en zonder onze moderne hulpmiddelen in de huishouding als wasmachine, droger, strijkijzer en stofzuiger, kostte het werk in en om huis heel wat meer tijd dan tegenwoordig."

In de rest van dit tijdschrift wil ik de lezer meenemen op de weg door het Wouwse onderwijsland en dat met name dat voor de Wouwse jongens. Het verhaal begint met het openbaar onderwijs aan het eind van de vorige eeuw en via de Lambertusschool komen we uiteindelijk bij 'De Stappen' terecht.

Als laatste hoofdstuk treft u een reactie aan van één van de hoofdrolspelers in de historie van de Lambertusschool. Die reactie werd geschreven door Toon van Oers, de tweede en laatste hoofdonderwijzer van de school. Wij hebben zijn reactie onverkort en zonder verdere kanttekeningen opgenomen. Zoals gebruikelijk berust ook de verantwoordelijkheid voor dit artikel bij de schrijver van die tekst. De redactie was van mening dat dit 'naschrift' voor zich spreekt en dat de heer Van Oers in de gelegenheid moest worden gesteld om alsnog te reageren op datgene wat zich ruim dertig jaar geleden heeft afgespeeld.

Na het samenstellen van de tekst kwam de redactie van de Vierschaer voor een verrassing te staan, want er bleek voldoende materiaal voor een dubbelnummer aanwezig. Dit tijdschrift kreeg is daar het nummer 3/4 van de jaargang 1998. Het beloofde tijdschrift gewijd aan Wouwse bidprentjes treft u aan in het eerste nummer van de jaargang 1999. Een onverwachte verlenging van de redactieperiode dus.

René Hermans

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankcentrale "Wouw" B.V.

